

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. november 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. március 12. napján kelt B.221/2008/16. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 7.500 (hétezer-ötszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a B.221/2008/16. szám alatti ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében /Btk. 166.§ /1/ és /2/ bekezdés d/ pont/. Ezért 12 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Győri Városi Bíróság Bk.642/2006/2. szám alatti végzésével kiszabott 1 évi börtönbüntetés végrehajtását. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott enyhítésért, védője szintén enyhítésért és a kényszergyógyítás mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a bűnösségi körülmények kisebb fokú korrekciója mellett.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezést fenntartotta, ezzel együtt elsődlegesen támadta a cselekmény jogi minősítését is. Álláspontja szerint ugyanis a bizonyítékokon alapuló helyes tényállásból sem következethető alappal, hogy a vádlott magatartása tudatos és célzatos emberölésre irányult. Utalt ezzel kapcsolatban a perbeszédében kifejtettekre is és megjelölte azokat az ítéleti megállapításokat, amelyek számára nem összeegyeztethetők a feltárt bizonyítékok tartalmával. Így kifogásolta, hogy a megyei bíróság az ítélet 18. oldalán a 4. bekezdésben céltudatos magatartásként értékelte a vádlott bántalmazást követően kifejtett tevékenységét. Álláspontja szerint vádlott a szokásos életritmusának megfelelően lefeküdt, majd másnap az eredeti tervének megfelelően korán kelt, és intézte a városban ügyeit. Indulása előtt még felszólt az emeleti részre lakótársának. Ezek a körülmények mind arra utalnak, hogy a vádlott pszichéje a bíróság által is elfogadott beismerő vallomásának megfelelően a sértett ismételt bevizelésének következtében elborult, ebben az állapotában követte el a bántalmazást, a későbbiekben fel sem merült benne, hogy a sértett ennek eredményeként életét veszthette. Ezzel csak Győrből történt haza érkezését követően szembesült, amikor is azonnal segítséget hívott. A sértett és a vádlott korábbi életvitelére rávilágítva a védő hivatkozott arra is, hogy önmagában a sértett egy már többször korábban is kifogásolható, ismétlődő magatartása nem zárja ki, hogy az adott esetben a vádlottnál, neki fel nem róhatóan a szokásosnál felindultabb, tudatborulást eredményező állapotot váltson ki.

Mindezek alapján elsősorban a védő a cselekmény minősítésének megváltoztatását, erős felindulásból elkövetett emberölés büntettként értékelését, és ehhez kapcsolódóan enyhébb büntetés kiszabását, másodsorban az adott minősítés mellett is a büntetés enyhítését kérte.

A fellebbviteli főügyész képviseleje a védői perbeszédre reagálva az eltérő minősítésre vonatkozó indítványt nem találta alaposnak. Álláspontja szerint ugyanis az annak megállapításhoz szükséges feltétel, a tudatborult állapot jelen esetben nem állt fenn. Ezt bizonyítja a vádlott későbbi magatartása, amely igen csak tudatos volt, a kora reggeli órákban történt eltávozás a lakásból éppen azért történt, mert az elképesztő brutális bántalmazást követően tisztában volt, tisztában kellett lennie azzal, hogy a sértett életét veszítette, amellyel csak több órával később, a városban eltöltött idő alatt bírt szembesülni. Hivatkozott emellett arra is, hogy az adott minősítés mellett sem lát lehetőséget a büntetés enyhítésére. A védelemmel ellentétben az enyhítő körülmények túlsúlyáról az adott ügyben álláspontja szerint beszélni nem lehet, az enyhítő és súlyosító körülmények közel azonos súllyal esnek latba, amelyet az első fokú ítélet megfelelően tükröz.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlott csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla az első fokú bíróság eljárását és a meghozott határozatot teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A cselekménynek közvetlen szemtanúja nem volt, ezért a vádlott kezdeti tagadását követően tett beismerő vallomását - minden részletre kiterjedően - kellő alapossggal vizsgálta, egybevetette a rendelkezésre álló egyéb objektív bizonyítékokkal. Az orvosszakértői vélemény, a helyszíni

szemle, helyszíni bizonyítási kísérlet adatai egybevágtak a vádlott beismerésével, s emellett olyan tények - bántalmazás módja, mikéntje, erőbehatások ereje- megállapításához is bizonyítékul szolgáltak, amelyekre nézve a vádlott nem akart, vagy ittassága miatt valóban nem tudott nyilatkozni.

A megállapított tényállás ezeken a bizonyítékokon alapszik, azt a rendelkezésre álló orvosszakértői vélemény adatai alapján csupán azzal kell kiegészíteni, hogy a sértettet igazolhatóan összesen legalább 21 erőbehatás - ezen belül kilenc a fején - érte. Az 5. oldal 6. bekezdésében írtak ugyanakkor nem a tényállás, hanem a bizonyíték értékelés körébe, vagyis az indokolási részbe tartozó megállapítások szintén az orvosszakértői vélemény alapján, hiszen ezek alapozták meg az első fokú bíróság által megállapított, ugyancsak az 5. oldal 2. bekezdésében rögzített tényeket.

Ezzel a pontosítással, illetve kiegészítéssel a megyei bíróság ítélete a továbbiakban nem szenved egyik, a Be. 352.§ /1/ bekezdésében írt hibában, hiányosságban sem, ezáltal alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján a megyei bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a bűncselekmény megnevezése, minősítése helytálló, megfelelő jogi indokolással alátámasztott. E vonatkozásban az első fokú bíróság ugyancsak alaposan vizsgálta - a védelmi hivatkozásokra tekintettel is -, hogy az adott tényállás milyen bűncselekmény megvalósulásának megállapítására adhat alapot. Az ezzel kapcsolatosan kifejtett érvei mindenben összhangot mutatnak a bírói gyakorlatot kialakító, jelenleg is követett 15. számú LB. irányelv útmutatásaival. Vonatkozik mindez egyúttal az emberölés büntetnének minősítő körülményével kapcsolatban kifejtett álláspontra is. Az elsődleges védelmi fellebbezéssel kapcsolatosan az ítélet tábla nem tudta azokat az érveket osztani, amelyeket a védő perbeszédében felsorakoztatott. Az erős felindulásból elkövetett emberölés büntette megállapításának akkor van helye, ha az elkövető rajta kívülálló, erkölcsileg méltányolható okból kerül olyan helyzetbe, amely nála tudatborult állapotot idéz elő, vagyis amelyben önmagát nem tudja kontrollálni, az adott szituációra nem a szokásos, elvárható módon reagál. A tényállásból megállapíthatóan a sértett adott magatartása már korábban is előfordult, melyet a vádlott a maga módján elfogadott. Mivel ő volt a befogadó, bármikor dönthetett volna úgy, hogy az együttélés szabályait durván megsértő lakótársát kiteszi a lakásból, ezáltal véget vetve a további konfliktus helyzeteknek is. A vádlott ezzel a lehetőséggel nem élt, még a szintén sértett sérelmére elkövetett korábbi bántalmazása miatti elítélést követően sem, elfogadta az adott helyzetet, amely ekként a bűncselekmény elkövetésének napján sem érhetett olyan megrázó módon, amely az akkor kialakult felindultságát méltányolhatóvá, erkölcsileg igazolhatóvá tenné. Emellett nem szabad elfeledkezni arról sem, hogy a vádlott maga is italozó életmódot folytatott, az adott napon is fogyasztott szeszest, amely előéletéből és a pszichológus szakvéleményből is következő agresszív személyiségét befolyásolta. Összességében tehát az adott körülményekből az a következtetés vonható le, hogy a benne felgerjedt nagyfokú indulat kizárólag az ő agresszív személyiségéből és ittasságából eredt, így cselekményének eltérő minősítésére, az emberölés privilegizált esetének megállapítására az adott körülmények közt nincs törvényes lehetőség.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, a súlyosító körülmények körét kell még az elmúlt időben tapasztalható, közös háztartásban élők közötti, ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságával kiegészíteni.

A jelentős súllyal bíró súlyosító körülmények mellett a nem vitathatóan jelentős mértékű sértetti közrehatás sem adhat alapot a törvényi minimum közelében meghatározott büntetés enyhítésére. Ugyanígy nem mellőzhető, mivel törvényes alapokon nyugszik és indokolt az első fokú bíróság által alkalmazott intézkedés sem. A további rendelkezések is megfelelnek az anyagi és eljárási szabályoknak, törvényesek, ezért az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk.99.§-án, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ /1/ bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2009. november 12. napján

Dr.Nagy Zoltán sk. .Takácsné dr.Helyes Klára sk. .Csák Csilla sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. március 12. napján kelt B.221/2008/16. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. november 12. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: